

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/12/2026
Identifikačné číslo spisu: 2123013228
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Petr Kaňa
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:2123013228.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom 25. marca 2026 v Bratislave, v trestnej veci obvineného N. F. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o dovolaní obvineného N. F. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo 14. novembra 2023, sp. zn. 4T/40/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného N. F.
o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej tiež „súd I. stupňa“) rozsudkom zo 14. novembra 2023, sp. zn. 4T/40/2023 (ďalej tiež „napadnutý rozsudok“), uznal obvineného N. F. (ďalej tiež „obvinený“) za vinného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na skutkovom základe v tomto rozsudku uvedenom, za čo mu súd I. stupňa uložil podľa § 172 ods. 6, Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona mu uložil aj trest prepadnutia vecí - troch kusov mobilných telefónov a finančných prostriedkov v sume 32,80 eur.

Z ochranných opatrení mu uložil podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 2 roky; formujúc aj konkrétne v rozsudku konkretizované povinnosti s odkazom na § 77 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku súdu I. stupňa obvinený nepodal odvolanie, keď zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 14. novembra 2023 vyplýva, že obvinený po vyhlásení rozsudku, po poučení súdom o práve podať proti nemu opravný prostriedok, po porade s obhajkyňou vyhlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie a nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Po vyhlásení rozsudku sa práva podať odvolanie vzdal aj prokurátor, dôsledku čoho rozsudok nadobudol právoplatnosť jeho vyhlásením, t. j. dňom 14. novembra 2023.

Napriek uvedenému obvinený podal prostredníctvom obhajkyne JUDr. Zuzany Csenkyovej (advokátky so sídlom v Piešťanoch) proti tomuto prvostupňovému rozsudku dovolanie, ktorým sa vo svojej podstate snažil zvrátiť označený prvostupňový rozsudok prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, namietajúc nesprávne použitie § 37 písm. m) Trestného zákona - príťažujúcu okolnosť (t. j. že bol už za trestný čin odsúdený) s tým, že predmetné ustanovenie podľa neho nemalo byť súdom použité vzhľadom na to, že podľa § 38 ods. 1 Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Podľa obvineného takýmto postupom súd I. stupňa porušil zásadu ne bis in idem, upravenú v citovanom ustanovení. Zároveň poukázal na to, že právna úprava Trestného zákona účinná od 6. augusta 2024 je pre neho pri predpokladanej výmere trestu odňatia slobody priaznivejšia, ako bola právna úprava, v zmysle ktorej mu bol ukladaný trest súdom I. stupňa.

V závere navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil že napadnutým rozsudkom a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach „§ 2 ods. 1, ods. 8 a § 319 Trestného poriadku, § 38 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 6. augusta 2024, v článku 1 a v článku 50 ods. 5, ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, v článku 4 protokolu číslo 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v článku 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“ v neprospech obvineného, aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia na toto rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal súdu I. stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že právnu argumentáciu obvineného k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku vo forme nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia je potrebné ako nedôvodnú a vecne nesprávnu odmietnuť. Na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona súd I. stupňa dôvodne prihliadal vzhľadom na ďalšie 3 odsúdenia obvineného z časového obdobia predchádzajúcemu žalovanému skutku, pričom obzvlášť závažného zločinu sa obvinený dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, a na obvineného sa ani v jednom z týchto prípadov nehľadí, akoby nebol odsúdený. Dôvodom uplatnenia tejto príťažujúcej okolnosti preto nebolo odsúdenie zahrnuté v skutkovej vete rozsudku, ako mylne naznačuje v dovolaní, vo veci tak nedošlo k duplicitnému aplikovaniu tej istej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu a zároveň príťažujúcej okolnosti, a teda ani k porušeniu § 38 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň poukázal na to, že po vyhlásení rozsudku sa obvinený po zákonomnom poučení a po porade s obhajkyňou výslovne vyjadril, že sa vzdáva práva podať proti nemu odvolanie a nesúhlasí, aby v jeho prospech podali odvolanie iné oprávnené osoby. Keďže obvinený nevyužil svoje zákonné právo na riadny opravný prostriedok, týmto úkonom prejavenia vôle obvinený vylúčil vecný prieskum jeho veci na dovolacom súde. V danej veci preto nebola splnená obligatórna podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietol.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) preskúmal dovolanie obvineného primárne z pohľadu splnenia/nesplnenia zákonných formálnych, resp. procesných podmienok na podanie dovolania, t. j. či dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste a či spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku, a dospel k ďalej uvedeným záverom, vychádzajúc z ďalej citovaných zákonných ustanovení.

Z § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku vyplýva, že obvinený môže podať dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa, a to vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z § 372 ods. 1 vety prvej Trestného poriadku vyplýva, že oprávnené osoby, okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Podľa § 382 Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak

- a) bolo podané oneskorene,
- b) bolo podané neoprávnenou osobou,
- c) je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371,
- d) nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1,
- e) dovolanie ani po postupe podľa § 379 ods. 1 neobsahuje náležitosti uvedené v § 374 ods. 1 alebo 2,
- f) bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Postup podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku - výzva na odstránenie nedostatkov (chýb) dovolania - je na prípad nespĺnenia podmienky dovolania, spočívajúcej v nevyužití práva podať riadny opravný prostriedok (ktorým je v prípade rozsudku odvolanie), neaplikovateľný, pretože ide o chybu už z jej samotnej povahy dodatočne neodstrániteľnú, keď aj priamo z dikcie § 379 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že tento postup je aplikovateľný len v prípade „odstrániteľných chýb“.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dovolací súd konštatuje, že obvinený nespĺnil podmienku dovolania upravenú v § 372 Trestného poriadku (konkrétne jeho odseku 1), čo vylučuje vecný prieskum obvineným napadnutého rozsudku Okresného súdu Trnava dovolacím súdom z pohľadu chýb, ktoré mu obvinený v dovolaní v konkrétnostiach vytýka, a naopak vo výsledku odôvodnilo nevyhnutnosť odmietnutia dovolania obvineného uznesením na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

V predmetnej trestnej veci by bol obvinený oprávnený podať dovolanie len proti rozhodnutiu, ktorým by bolo meritorne rozhodnuté o jeho odvolaní. Keďže však odvolanie proti prvostupňovému rozsudku nepodal, logicky o takom (nepodanom) odvolaní ani nebolo dovolacím súdom rozhodované.

Jediným oprávneným subjektom na podanie dovolania v posudzovanom prípade by tak bol výlučne minister spravodlivosti, ktorý by navyše vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vine obvineného bol oprávnený podať dovolanie výlučne z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (vid' § 369 ods. 1, § 372 ods. 1, § 257 ods. 5 Trestného poriadku) a dosiahnuť tak aj vecný dovolací prieskum, pokiaľ by však podal dovolanie v zákonnej lehote, čo sa však nestalo.

Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.